

Hej!

■ Vilka är dina drömmar? Låt inte jantelagen sabotera dina framtidsplaner, skriver Ricardo Koanuka.

REDAKTÖR

JOHAN LORENTZON
asikter@sydsvenskan.se

SJÄLVBILD · REFLEKTION

Jag skulle vara samma, inte samma som svenskfödda, men samma som invandrare, skriver Ricardo Koanuka om hur han blev bemött på företagarmingel.

Min största rädsla är när jag säger till mig själv att jag inte kan vara mig själv

”De betalade mig 20 000 kr i månaden”, svarar en som jag frågar på stan. En annan svarar: ”Jag drömde om att bli artist men utbildar mig till att bli pr-agent, så de har inte betalat mig någonting än, men de betalar mig säkert”.

Vi låter omvärlden bestämma vad som är möjligt eller inte. De sociala och ekonomiska omständigheterna i mitt födelseland, Brasilien, verkade göra det omöjligt för mig att bli framgångsrik entreprenör. När man kommer från ett land med utmaningar som Brasilien och bestämmer sig för att flytta till möjligheternas länder, Skandinavien, tänker man att ens framgång är garanterad. Men när jag skulle skapa mitt nya kontaktnät på affärsmingel i Sverige kände jag mig totalt ignorerad. Jag gjorde såsom jag

alltid gjort – förvandla mina passioner till företag – men det verkade som om jag sårade andra när jag var mig själv i Sverige. Jag skulle vara samma, inte samma som svenskfödda, men samma som invandrare. Jag hade mött ett nytt monster, jantelagen.

I Brasilien lever nästan lika många som Sveriges invånare under det internationella måttet för fattigdom, enligt världsbankens undersökning 2016. När jag blev mer paralyserad och deprimerad av jantelagen än de socialekonomiska omständigheterna i Brasilien förstod jag att det var frågan om mitt tankesätt snarare än omständigheterna. Min största rädsla är när jag säger till mig själv att jag inte kan vara mig själv. Jag hade mött min största rädsla.

Jag började bevaka hur jag hade låtit jantelagen påverka min inre kommunikation, angående mina passio-

SKRIBENTEN

■ Ricardo Koanuka är coach och föreläsare.

Vad tycker du?
Mejla din åsikt till
asikter@sydsvenskan.se

ner, min tro på mig själv och mitt utförande. Jag kände att jag behövde hjälp. Men jantelagen hade redan ett grepp om mig. Jag hade börjat anamma tanken att ingen hade något att lära mig. Till sist stod jag inte ut med att ha tappat tron på mig själv och sökte upp de bästa i världen för att bemästra mitt tankesätt. Jag överkom jantelagen.

Jag har följt min dröm som entreprenör mellan olika socialekonomiska klasser från kontrastlandet Brasilien som jag föddes i till lagomlandet Sverige. Den sista personen som jag frågar ute på stan berättar att han är tatuering och lever sin dröm. När jag frågar hur han nådde sin dröm, berättar han att han arbetade hårt med betongarbete tills han var redo att följa sin dröm.

När är du redo att följa din dröm?
Ricardo Koanuka

SÅ HÄR FUNKAR DET

■ Skriv max 3 000 tecken inklusive blanksteg, gärna betydligt kortare. Vi förbehåller oss rätten att korta och redigera texter.

■ Underteckna med hela ditt namn och gärna med bostadsort. Signatur får bara förekomma om särskilda skäl föreligger, namn och kontaktuppgifter ska även i dessa fall bifogas till redaktionen.

SKRIVTIPS

■ Belys något du brinner för, var gärna personlig. Ha ett tydligt budskap.

■ Börja med det intressantaste. Skriv så att både en 20-åring och en 80-åring förstår.

■ Argumentera för din sak, bemöt eventuella motståndares bästa argument. Styrk argumenten med fakta.

■ Undvik ”vi”, ”man” och att skriva i passiv. Var konkret, ge gärna exempel.

IRAN · REAKTION

Iranska demonstranter ropar efter shahen

■ Nilofar Shirinbek har skrivit en text i Sydsvenskan till stöd för det iranska folket som nu står upp mot den islamistiska diktaturen i Iran. Detta är mycket glädjande. Samtidigt väljer hon dock att även kritisera shahen av Iran. Hon menar att shahens styre var förtryckande och att shahen och hans ämbetsmän ”roffade åt sig Irans tillgångar”. Detta är mycket tråkigt då vårt fokus idag borde vara på det iranska folket och deras kamp för frihet, och inte

spåda på de motsättningar som finns bland iranier.

Det är första gången på 40 år som vi nu bevittnar fullt spontana demonstrationer och protester i Iran. Studentdemonstrationerna 1999 samt de landsomfattande demonstrationerna i Iran under 2009 var alla mer eller mindre organiserade av element inom regimen. Demonstrationerna och protesten som vi bevittnar idag däremot, har inget spår av regimvänliga element. Lyssnar vi på fol-

kets slagord under de senaste veckorna så är det slagord som vi aldrig hört innan i Iran. Folket skriker ”död åt islamiska regimen”, ”död åt Khamenei” och ”vi vill inte ha en islamisk republik”. Till skillnad från protesterna 1999 och 2009, riktas nuvarande protester direkt mot regimen.

Det som nog är av mest intresse i dessa demonstrationer är nog de landsomfattande slagorden som folket skriker till stöd för monarkin och just shahen. I Isfahan ser vi tu-

sentals iranier som ropar ”Vi gjorde revolutionen, vilket misstag vi gjorde”. Demonstranterna refererar till revolutionen 1979 mot shahen. I Teheran, Mashhad, Qom, Ghazvin, Saari, Hashtgerd och hundratal andra städer, ropar folket ”Reza Shah, vila i fred”. I både Mashhad och Sabzevar ropar folket ”Iran saknar sin shah, varför det inte finns ordning i landet?”

I Ahvaz och andra städer runtom Iran hör vi slagord som ”Shahen av Iran, vila

i fred” och ”Oh shahen av Iran, kom tillbaka till Iran”.

Regimen i Iran har suttit vid makten i 40 år och dess starka propagandamaskin har dagligen gjort sitt yttersta för att framställa shahen som en tyrann. Och ändå står vi här 40 år efter den islamiska revolutionens seger och 38 år efter shahens död, och hör hur iranier skriker ”Oh shahen av Iran, kom tillbaka till Iran”.

Ardavan Khoshnood
Läkare och kriminolog. Sedan årtal tillbaka aktiv i den iranska oppositionen.